

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.086 van 3 maart 1999
in de zaak A. 66.218/X-7097.**

In zake : Marie WITTOUCK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
1. de Ombudsman van het Ministerie van de
Vlaamse Gemeenschap,
2. de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kouter 69.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marie WITTOUCK
op 2 november 1995 heeft ingediend om de nietigverkla-
ring te vorderen van de beslissing van 4 september 1995
van de Ombudsman van het ministerie van de Vlaamse
Gemeenschap waarbij deze haar beroep verwerpt tegen de
weigering door de diensten van dat Ministerie om mede-
deling te doen van:

- alle akkoorden gegeven door de gemachtigde ambtenaar
aan de gemeente Wezembeek-Oppem in de jaren 1951,
1952 en 1953 met betrekking tot verkavelingsaanvra-
gen die destijds werden ingediend bij de gemeente
Wezembeek-Oppem;
- de beslissing die in het kader van de z.g. groene
gordelpolitiek is genomen bij de goedkeuring van het
koninklijk besluit van 7 maart 1977 tot vaststelling
van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse;

Gelet op het arrest nr. 59.776 van 23 mei 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij;

Gezien de memorie van wederantwoord ten aanzien van de tweede verwerende partij;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 30 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster mede-eigenaar is van percelen grond gelegen te Wezembeek-Oppem, Domein-Fuji, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 350a, 347,

341n en 343a; dat op 2 februari 1994 namens de eigenaars bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wezembeek-Oppem een verkavelingsaanvraag werd ingediend voor voornoemde gronden; dat de gemachtigde ambtenaar op 30 augustus 1994 een ongunstig advies heeft uitgebracht om reden dat deze gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen zijn in parkgebied en het verkavelingsontwerp aldus strijdig is met de planologische voorschriften van artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 22 september 1994 de verkavelingsvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de eigenaars op 18 oktober 1994 beroep hebben ingesteld tegen voornoemde weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant; dat de eigenaars op 30 januari 1995 beroep hebben ingesteld tegen de "beslissingscommissie" van de bestendige deputatie; dat verzoeksters raadsman zich met een brief van 23 mei 1995 heeft gericht tot de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten & Landschappen, met volgende vraag :

"Het dossier noopt mij ertoe U te vragen het te willen aanvullen met volgende stukken die U zult willen meedelen op grond van artikel 32 van de Grondwet :

1. Copie van alle akkoorden gegeven door de Gemachtigde Ambtenaar aan de gemeente Wezembeek-Oppem in de jaren 1951, 1952 en 1953 m.b.t. verkavelingsaanvragen die destijds werden ingediend bij de Gemeente Wezembeek-Oppem.

Mijn vraag is niet zonder belang omdat uit de hierbijgevoegde eigendomstitel blijkt dat het perceel 350 a aan de Zikkelstraat deel uitgemaakt heeft van een verkaveling goedgekeurd door het Schepencollege van Wezembeek op 2 april 1952. Uiteraard zal het College dit niet geschreven hebben zonder het akkoord van de Gemachtigde Ambtenaar.

2. In het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse wordt gewag gemaakt van een beslissing tot wijziging van bestemming van woonpark naar parkgebied.

Zoals in de zaak Ullens de Schooten waarvoor ik U schreef op 12 mei 1995 zou ik gaarne kennis nemen van de beslissing die in het kader van de groene gordelpolitiek genomen werd bij de goedkeuring van het K.B. van 7 maart 1977 houdende gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse";

dat verzoeksters raadsman op 27 juli 1995 o.m. namens verzoekster beroep heeft ingesteld bij de Ombudsman van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap; dat hij in dat beroepschrift heeft aangevoerd dat hij meer dan zestig dagen na zijn verzoek om informatie nog geen beslissing tot inwilliging of afwijzing had ontvangen zodat het verzoek geacht wordt afgewezen te zijn; dat de Ombudsman van de ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in een brief van 4 september 1995 aan verzoeksters raadsman heeft medegedeeld wat volgt :

"Uw hierboven vermeld verzoekschrift heb ik met de grootste aandacht onderzocht. De ombudsdienst meent in dit verband de volgende zaken onder uw aandacht te moeten brengen.

De bevoegde minister heeft in deze zaak nog geen beslissing genomen terwijl bij hem beroep werd aangetekend. De verkavelingsvergunning werd dus noch definitief toegestaan, noch geweigerd en de beroeps-procedure is dus nog lopende. Er is dus geen sprake van een eindbeslissing, zoals bedoeld in artikel 3, paragraaf 2, laatste lid van het decreet van 23 oktober 1991, betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve.

Op uw verzoek tot inzage van alle akkoorden gegeven door de Gemachtigde Ambtenaar aan de gemeente Wezembeek-Oppeem in de jaren 1951, 1952 en 1953, m.b.t. de verkavelingsaanvragen kan bovendien, in het kader van dit decreet niet ingegaan worden gezien zij niet vallen onder het begrip 'bestuursdocument', zoals bepaald in artikel 2 van het decreet. Deze documenten werden namelijk niet opgesteld door of in opdracht van de diensten opgesomd in Artikel 2, tweede lid. Ik hoef dus niet te onderzoeken of uw verzoek ook niet als 'onredelijk' of 'te algemeen geformuleerd' is in de zin van artikel 10, paragraaf 1 van het decreet.

Om al deze redenen moet ik tot mijn spijt uw verzoek tot inzage afwijzen.

Deze afwijzing impliceert niet dat de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen niet op uw brief van 23 mei ll. zal antwoorden. Tijdens een onderhoud met dhr. STEYVERS en dhr. BRAECKMAN, afdelingshoofd, is duidelijk de wil gebleken om u van een gemotiveerd antwoord te voorzien.

Voor wat de opvolging van de verdere procedure betreft verwijs ik u dan ook graag rechtstreeks door naar de functioneel bevoegde dienst.

Tot slot meld ik u dat u deze afwijzing nog kan aanvechten bij de Raad van State";

dat verzoekster op 2 november 1995 bij afzonderlijke akten de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring heeft gevorderd van voornoemde beslissing van 4 september 1995; dat bij arrest nr. 59.776 van 23 mei 1996 de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing werd bevolen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat verzoekster niet over het rechtens vereiste belang beschikt; dat zij, ten aanzien van de eerste vraag om copie van alle akkoorden gegeven door de gemachtigde ambtenaar aan de gemeente Wezembeek-Oppeem in de jaren 1951, 1952 en 1953, met betrekking tot verkavelingsaanvragen, stelt dat deze akkoorden enkel de waarde en de draagwijdte hadden van een louter technisch advies over de geschiktheid en de waarde van het verkavelingsontwerp en over het gevolg dat aan de aanvragen om bouwtoelating kon worden gegeven zo de verkaveling werd uitgevoerd zoals voorzien, dat dergelijk akkoord geen rechtskracht had, zodat het geen rol kan spelen bij de beoordeling van beroepen inzake verkavelingsaanvragen onder het stelsel van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat zij, ten aanzien van de tweede vraag om kennis te nemen van de beslissing die in het kader van de groene gordelpolitiek werd genomen bij de goedkeuring van het koninklijk besluit van 7 maart 1977 tot vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, stelt, eensdeels, dat de vraagstelling te algemeen is en als onontvankelijk diende te worden afgewezen bij toepassing

van artikel 10, § 1, derde lid, van het decreet van 23 oktober 1991, nu niet nader gespecificeerd wordt om welke beslissing, van welke datum en van welk orgaan van het Vlaamse Gewest het hier zou gaan, anderdeels, dat het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse bij verschillende arresten, o.m. nr. 23.556 van 11 oktober 1983 en nr. 25.856 van 14 november 1985 en alle andere in het arrest nr. 35.392 van 5 juli 1990 opgesomde arresten, "werd vernietigd precies met betrekking tot de bestemming, en de wijziging daarvan gezien ten opzichte van het ontwerp van gewestplan, van gronden (woonpark naar parkgebied) op het grondgebied van Wezembeek-Oppem, zodat het niet in te zien valt hoe in het kader van dezelfde beroepsprocedure betreffende verzoeksters verkavelingsaanvraag, verzoekster rechtens argumenten zou kunnen putten uit een beslissing die samengaat met dat vernietigd K.B., des te meer nu de Vlaamse Executieve reeds op 12 oktober 1988 besliste de bestemming van de percelen, gelegen in het beheersgebied van bedoeld gewestplan, opnieuw vast te stellen, besluit dat dan bovendien zelf niet de toetssteen vermag te vormen bij de beoordeling van het beroep van verzoekster betreffende de verkavelingsaanvraag";

Overwegende dat verzoekster hierop repleceert :

"Iedere burger heeft recht op informatie. Als aan iemand die informatie geweigerd wordt, is het duidelijk dat hij geschaad wordt door die weigering en er aldus persoonlijk, rechtstreeks, actueel belang bij heeft om zich tegen deze weigering te verzetten.

Het belang van beroepster bij het onderhavige beroep heeft niets te maken met het feit of de gevraagde informatie al dan niet invloed heeft of kan hebben op de verkavelingsaanvraag van beroepster";

Overwegende dat verzoekster in een laatste memorie hieraan toevoegt wat volgt :

"Het belang van beroepster moet als volgt overschouwd worden :

- Beroepster vraagt inzage en afschrift van bepaalde documenten, waarop zij haar inziens recht heeft overeenkomstig het Decreet van 23 oktober 1991.

- Deze inzage en afschrift worden geweigerd.

- Daardoor wordt beroepster geschonden in haar recht op informatie dat zij heeft overeenkomstig het Decreet van 23 oktober 1991.

- Aldus is het feit dat beroepster geschonden wordt in haar recht op informatie voldoende om het belang van beroepster aan te tonen, te meer daar men voor het recht op inzage en afschrift van bestuursdocumenten, overeenkomstig het Decreet van 23 oktober 1991 niet moet aantonen dat men een belang heeft bij deze inzage of dit afschrift.

(Zie Gedr. St., Vl. R., 1990-91, nr. 535/4, verslag commissie, 5 :

'Er weze opgemerkt dat de notie belang niet werd opgenomen in dit ontwerp. Belang kan volgens de Gemeenschapsminister enkel gerechtvaardigd zijn in het voorkomend geval van dossiers die dermate verband houden met de persoonlijke levenssfeer dat de voorwaarde van persoonlijk belang als dermate vanzelfsprekend voorkomt dat een expliciete verwijzing ernaar in het decreet overbodig is ... Het is gewoon een kwestie van zo weinig mogelijk objectieve redenen in te bouwen om van de principiële openbaarheid geen lege doos te maken'

(...)

Gezien artikel 74, § 1 van de Stedenbouwwet heeft beroepster recht op de mededeling van de akkoorden.

(...)"

Overwegende dat luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State elke verzoeker die een beroep tot nietigverklaring instelt, moet doen blijken van een benadeling of een belang;

Overwegende dat verzoekster mededeling heeft gevraagd van door haar aangegeven bestuursdocumenten; dat de bestreden beslissing haar verzoek tot inzage heeft afgewezen; dat luidens artikel 9, eerste lid, van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Regering, iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht heeft om elk

bestuursdocument vrij en kosteloos te raadplegen, hierover uitleg te krijgen en er tegen retributie, bepaald door de Vlaamse Regering, een afschrift van te krijgen; dat luidens artikel 9bis van hetzelfde decreet de verzoeker die van het recht zoals omschreven door voormeld artikel 9, eerste lid, gebruik wenst te maken, geen belang dient aan te tonen, behalve wanneer hij om de openbaarmaking van documenten van persoonlijke aard verzoekt; dat het verzoek om inzage te nemen van een bestuursdocument derhalve volstaat om te doen blijken van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de beslissing waarbij dat verzoek wordt afgewezen; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij met betrekking tot de bevoegdheid van de Raad van State opwerpt wat volgt :

"Art. 12, § 2, van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve (B.S. van 27 november 1991) bepaalt dat tegen de beslissing van de ombudsman de verzoeker 'overeenkomstig de wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 12 januari 1973' een verzoekschrift tot vernietiging kan indienen.

Uw Raad is ingevolge deze decretale bewoordingen dus slechts bevoegd om van het huidig annulatieberoep kennis te nemen in de mate dat wordt aanvaard dat hier een eenzijdige administratieve rechtshandeling in de zin van art. 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voorligt en voor zover, volgens de eigen rechtspraak van Uw Raad, het zgn. werkelijk voorwerp van het beroep geen betwisting omtrent een subjectief recht is (in hoofde van de verzoekster).

Waarbij in acht te nemen is dat het decreet van 23 oktober 1991 dateert van voor het inschrijven in de Grondwet van het bepaalde in art. 24ter, thans art. 32 van de gecoördineerde Grondwet, bepaling waarbinnen het oorspronkelijk verzoek van 23 mei 1995 zich situeert en waarop de verzoekster zich in verschillende van haar middelen beroept.

(2) Art. 32 van de gecoördineerde Grondwet luidt als volgt :

'Ieder heeft het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen,

behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134'.

Welnu de grondwetgever heeft met deze bepaling bedoeld een subjectief recht, opeisbaar door één ieder (onafgezien de aanwezigheid van enig belang), in de Grondwet in te schrijven (Gedr. St., Senaat, B.Z. 1991-1992, nr. 100-49, 2°; A. ALEN, J. CLEMENT, W. PAS, P. PEETERS & J. VAN NIEUWENHOVE, Het Federale België in de Gecoördineerde Grondwet van 17 februari 1994, R.W., 1993-1994, p. 1346; F. JONGEN, La Publicité de L'Administration, J.T., 1995, p. 779, nr. 22-24), verstaan zijnde dat deze bepaling met ingang van 1 januari 1995 'self executing' is, d.i. ongeacht het bestaan van federale, dan wel gemeenschaps- of gewestwetgeving (Gedr. St., Senaat, B.Z. 1991-1992, nr. 100-49, 2° p. 3, 6 en 8; Gedr. St., Kamer, 1992-1993, nr. 839/4°, p. 3 en 8), waardoor zekere beperkingen terzake de passieve openbaarheid zouden zijn ingevoerd.

Zodat Uw Raad onbevoegd is om van het annulatieberoep kennis te nemen.

In voorkomend geval zal het behoren dat Uw Raad art. 12, § 2, van het decreet van 23 oktober 1991 laat toetsen, via een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof, aan de artt. 144 e.v. van de Gecoördineerde Grondwet";

Overwegende dat verzoekster hierop repliceert als volgt :

"Artikel 12, § 2, van het Decreet van 23 oktober 1991 stelt uitdrukkelijk dat tegen de beslissing van de ombudsman een beroep kan ingesteld worden bij de Raad van State, overeenkomstig de wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij K.B. van 12 januari 1973.

Bovendien meldt de ombudsman zelf in zijn beslissing dat deze nog kan aangevochten worden voor de Raad van State.

Beroepster vraagt in casu de nietigverklaring van een rechtshandeling die uitgaat van een administratieve overheid.

De omstandigheid dat er repercussies zijn of kunnen zijn op enig subjectief recht, leidt niet tot de onbevoegdheid van de Raad van State.

De materiële bevoegdheid van de Raad van State raakt de openbare orde. Doordat de Raad van State zich in de schorsingszaak niet (ambtshalve) onbevoegd heeft verklaard, staat de bevoegdheid bovendien vast";

Overwegende dat krachtens artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de afdeling administratie bij wijze van arresten, uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring ingesteld tegen onder meer de akten van de onderscheidene administratieve overheden; dat de bepalingen die de bevoegdheid van de Raad van State regelen, van openbare orde zijn; dat hieruit voortvloeit dat de Raad van State zich, desnoods ambtshalve, moet uitspreken over zijn bevoegdheid of onbevoegdheid om kennis te nemen van een beroep; dat de bevoegdheid van de Raad van State afhankelijk is van het werkelijke voorwerp van het beroep; dat een annulatieberoep tot werkelijk voorwerp een geschil over een subjectief recht heeft indien de bestreden beslissing bestaat in de uitdrukkelijke of impliciete weigering van een administratieve overheid om een verplichting na te komen die beantwoordt aan een subjectief recht van een verzoeker;

Overwegende dat artikel 32 van de gecoördineerde Grondwet als volgt luidt :

"Art. 32. Ieder heeft het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134";

Overwegende dat de bewoordingen van voornoemde Grondwetsbepaling geen absolute verplichting inhouden voor de betreffende overheden om inzage te verlenen van elk bestuursdocument en er een afschrift van te geven; dat de betrokken overheden immers dienen te beoordelen of het verzoek tot inzage al dan niet kan worden ingewilligd op grond van de toepasselijke regelgeving; dat een beslissing als een constitutioneel bestuurshandeling moet worden aangezien, niet alleen als zij steunt op een appreciatie van de feitelijke gegevens, maar ook wanneer zij steunt op de enkele

rechtsinterpretatie van de toepasselijke wettelijke of verordenende bepaling; dat de bestreden beslissing derhalve een bestuurshandeling is die valt onder de toepassing van artikel 14, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van het beroep;

Overwegende dat de verwerende partij vraagt in voorkomend geval "art. 12, § 2, van het decreet van 23 oktober 1991, (te laten) toetsen, via een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof, aan de artt. 144 e.v. van de Gecoördineerde Grondwet";

Overwegende dat de artikelen 144 en 145 van de Grondwet luiden als volgt :

"Art. 144. Geschillen over burgerlijke rechten horen bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken.

Art. 145. Geschillen over politieke rechten behoren tot de bevoegdheid van de rechtbanken, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen";

Overwegende dat de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, conform artikel 142, tweede lid, van de Grondwet, aan dit Hof de bevoegdheid verleent bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen op vragen omtrent : 1° de schending door een wet, een decreet of een in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten; 2° onverminderd 1°, elk conflict tussen decreten of tussen regels bedoeld in artikel 26bis van de Grondwet, die uitgaan van verschillende wetgevers en voor zover het conflict ontstaan is uit hun onderscheiden werkingssfeer; 3° de schending door een wet, een decreet of een in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel van de artikelen 6, 6bis en 17 van de Grondwet; dat noch artikel 142 van de Grondwet, noch

artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, noch enige andere bepaling, aan het Arbitragehof de bevoegdheid verleent om een wet of een decreet te toetsen aan de artikelen 144 en volgende van de Grondwet; dat artikel 158 van de Grondwet aan het Hof van Cassatie de bevoegdheid verleent uitspraak te doen over conflicten van attributie, op de wijze bij de wet geregeld; dat luidens artikel 33 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bij het Hof van Cassatie aanhangig kunnen worden gemaakt, de arresten waarbij de afdeling administratie beslist van de eis geen kennis te kunnen nemen op grond dat die kennisneming binnen de bevoegdheid der rechterlijke overheden valt, alsmede de arresten waarbij de afdeling afwijzend beschikt op een declinatoire exceptie gesteund op de grond dat de eis tot de bevoegdheid van die overheden behoort; dat het derhalve uitsluitend aan het Hof van Cassatie toekomt in voorkomend geval kennis te nemen van een conflict van attributie; dat het verzoek van de verwerende partij om aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen met betrekking tot 's Raads bevoegdheid om van het beroep tot nietigverklaring kennis te nemen, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het verslag van het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het Auditoraat met toepassing van artikel 24, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State beperkt is tot het onderzoek van voormelde excepties van niet-ontvankelijkheid;

Overwegende dat er grond is om het onderzoek van de zaak voort te zetten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangeduide lid van het Auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de zaak.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie maart 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.